

bejderes medbestemmelse og deltagelse er altså meget skrøbelige størrelser; derfor er det utrolig vigtigt, at det foregår uafhængigt, så der ikke kan sås tvivl om værdien af en sådan undersøgelse. Vi må så få bekræftet af ministeren, om han har samme opfattelse.

Med hensyn til hvad fusionerne koster, har vi det synspunkt, at vi – når nu fusionerne bliver til noget – i hvert fald bør finde ud af, hvad de koster. Der svirrer to cifrede millionbeløb rundt i luften, og nogle snakker om milliarder af kroner. Mener Socialdemokratiets ordfører ikke, at det redelige og ordentlige ville være at finde ud af, hvad det koster? Så kan vi jo bagefter diskutere, om universiteterne har pengene selv, om de skal finde dem nogle andre steder, om de skal have lånemuligheder, eller hvad det skal være. Men første skridt må være at finde ud af det, og jeg ved ikke, om Socialdemokratiets ordfører har en fornemmelse af, hvad det koster. Er det mellem 10 millioner og 1 milliard kroner? Hvor stor er regningen? Det er da vigtigt at vide.

(Kort bemærkning).

Rasmus Prehn (S):

Jeg tror, vi fra politisk side skal være meget påpasselige med at udtale os om, hvad vi regner med det kommer til at koste. Og jeg tror, vi skal have tillid til, at man på universiteterne, hvor man jo ad frivillighedens vej har valgt at lave sammenlægninger, gør sig nogle overvejelser om, hvordan man får det til at fungere bedst muligt. Jeg tror, der er flere steder, hvor det ikke her og nu vil medføre en række store udgifter; jeg kan bl.a. fra min egen hjemegn nævne Aalborg Universitet, som jo fusionerer med Statens Byggeforskningsinstitut, hvor man har tænkt sig at have en lidt lang proces med hensyn til at få fælles it-udstyr, fælles telefonsystem og alle de her forskellige sådan mere organisatoriske ting. Selvfølgelig vil der være nogle udgifter forbundet med sammenlægning, men der vil også være en masse synergi og en masse nye muligheder, som jo så også vil betyde et plus.

Så jeg tror, at universiteterne i løbet af et år eller to selv vil komme med nogle vurderinger af, hvad det har kostet dem osv. Og så må vi forholde os til, om det er noget, vi skal tage med i finansloven eller andre steder, hvor vi skal sætte penge af til at løse det konkrete problem, hvis det er der. Jeg tror jo bare et eller andet sted på, at når man har valgt at lave en fusion ad frivillighedens vej, er det, fordi man tror, at det er no-

get, der kan betale sig og dermed på sigt vil tjene sig hjem. Så lad os nu se, hvordan det går.

Jeg tror, vi fra politisk side skal passe på med at skrue forventningerne op til, at der ligesom skal bruges en hel masse penge. Selv om Socialdemokratiet normalt bliver beskyldt for at ville bruge mange penge, vil jeg gerne sige, at der i den her sammenhæng ingen grund er til på forhånd at love en masse penge, inden vi ved, hvad det kommer til at koste.

Formanden:

Ja tak. Min langmodighed med tiden var møntet på ordførertalerne og ikke på de korte bemærkninger.

Så er det fru Charlotte Fischer for endnu en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Nu kan man diskutere, hvad frivillighed er. Men vores pointe er jo sådan set, at vi synes, det skal være mere ærligt. Vi synes ikke, det her er helt ærligt. Det handler jo ikke om, at vi skal sidde med vores lommeregner og lave egne beregninger af, hvad vi synes det skal koste. Det handler om, at vi sammen med universiteterne får de bedst mulige bud på, hvad det koster. Der er jo pokkers til forskel på, om det koster 20 mio. kr. eller koster i nærheden af 1 mia. kr. at lave de her fusioner. For de penge skal tages fra noget andet. De går fra uddannelserne, fra forskningen.

Kl. 11.00

Derfor er det jo ikke ærligt, hvis vi sådan lader som ingenting og siger, at det måske ikke koster så meget eller et eller andet, og det så i sidste ende bliver sådan, at universiteterne skal hente midlerne fra uddannelserne og forskningen, for så bliver uddannelserne og forskningen ikke så meget bedre, som vi havde gået og håbet på og bildt befolkningen ind.

Ville det ikke være mere ærligt, at man får tingene på bordet og laver det bedst mulige skøn, så man kan få en ærlig og åben debat om, hvad vi tror det koster, hvor meget der skal hentes fra de kasser, der er, og hvor meget vi kan få betalt andre steder? Det ville da være mere ærligt, ikke sandt?

(Kort bemærkning).

Rasmus Prehn (S):

Som jeg prøvede at sige i mit første svar, er jeg overbevist om, at universiteterne selv vil gøre